

tage Tjeneste som Fører eller antages som Maskinist paa Damppassagerfartøier, medmindre han er i Besiddelse af et af troværdige og sagtyndige Mænd udstedt Bevis for, at han har den fornødne praktiske Indsigt og Naalidelighed." Dette Spørgsmaal har Udvalget ligeledes taget under fornyet Overveelse, men man har fundet, saaledes som det er blevet udtalt af Justitsministeren, at man ikke vil kunne sikkre sig disse Embedsmænds Dygtighed bedre end paa den i Lovudkastet angivne Maade. Der kunde vel være Spørgsmaal om her i Landet at oprette en Examen for Maskinistre, Noget, man ikke tidligere har havt, medens man derimod har havt en saadan for Skibsførere. Det har imidlertid viist sig, at de Mænd, der her i Landet ere blevene benyttede som Maskinistre, i det Hele taget have været dygtige og paapasselige, og Udvalget maa derhos være af den Formening, at det ikke var tilstrækkeligt, om de ogsaa toge en saadan Examen, thi hvad det kommer saa meget an paa, er, at Vedkommende har Kandsnærværelse, Paapasselighed og Marvaagenhed, Noget, der jo ikke kan holdes Examen i, medens man absolut bedst sikker sig disse Egenskaber hos Vedkommende ved Vidnesbyrd fra troværdige Mænd. Udvalget tror derfor ikke, at der kan foretages nogen hensigtsmæssig Forandring ved denne Paragraf. — Det andet Endringsforslag, hvilket af Udvalget er stillet til § 23, maa egentlig betragtes som et Forslag af den ærede Justitsminister. Jeg skal nemlig gjøre opmærksom paa, at der ved anden Behandling blev vedtaget en Ændring i denne Paragrafs anden Sætning om Betalingen, og at den ærede Justitsminister ganske har tiltraadt, hvad der den Gang blev vedtaget, og har ønsket, at det første Punkt om Betalingen af 10 Rd. skulde rettes saaledes, at det fuldkomnen kom til at stemme med den sidste Redaktion. Det er dette, der er foreslaaet i det ommeldte Ændringsforslag. — Endvidere har Udvalget tilladt sig at stille et lille Ændringsforslag til § 26. Dette dreier sig kun om, at Synsmændene ikke skulle have Rejsegodtgørelse, med mindre Afstanden har været over $\frac{1}{2}$ Mil, istedetfor, som der staar i Lovforslaget, „over $\frac{1}{4}$ Mil". Udvalget har foreslaaet denne Ændring i Særdeleshed med Kjøbenhavn for Øie, da det jo er Tilfældet, at man ofte fra et Sted til et andet i selve Byen eller fra en af Forstæderne til Byen kommer til at tilbagelægge en Bei af over $\frac{1}{4}$ Mil, og det vil dog være urimeligt, om der skulde betales Rejsegodtgørelse derfor. Da nu Justitsministeren har forelagt Thinget et Lovforslag om Brandvesenet i Kjøbstæderne, hvor netop Begyndelsesafstanden for Rejsegodtgørelsen er sat til $\frac{1}{2}$ Mil, har Udvalget fundet det rigtigst, at den samme Beilængde blev indsat i dette Lovforslag, saa at der kunde blive Overensstemmelse mellem de to Forslag. — Disse tre Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget, skal jeg anbefale til det ærede Thing.

Justitsministeren: Mod det Forslag, der af det ærede Udvalg er stillet til den første Paragraf, skal jeg ikke gjøre nogen Indvending. Jeg vil haabe, at det vil lykkes i den omtalte Anordning at finde en tilstrækkelig betegnende Bestemmelse om, i hvilke Tilfælde Rjedler overhovedet skulle betragtes som Dampfjeder. Man har erkjendt, at det vil være forbundet med store Vanskeligheder at faae en tilstrækkelig korrekt Betegnelse af dette Begreb i selve Loven; det er imidlertid en Selvfølge, at man paa denne Maade i Virkeligheden kun overfører Vanskelighederne paa Anordningen; men jeg vil som sagt haabe, at det vil lykkes at overvinde dem. — Ændringsforslaget til § 23 gaar, som det blev fremhævet af den ærede Drdsfører, ud paa at fjærne en Ukorrekthed, der, som det synes mig, er indkommen i Paragrafen ved Antagelsen af det ærede Udvalgs Ændringsforslag til anden Behandling. Der er, som Paragrafen foreligger, og navnlig som den vil komme til at foreligge ved Vedtagelsen af det nu stillede Ændringsforslag, stet den Forandring i Realiteten af det oprindelige Forslag, at enhver Besigtigelse af en enkelt Rjedel, uden Henfyn til dens Størrelse, kun bliver at betale med 6 Rd. i Stedet for 10 Rd., saaledes som Lovforslaget bestemte, naar Rjedlen havde en vis Størrelse. Det er altsaa en Moderation, der bliver Resultatet af Afstemningen paa dette Punkt. Jeg skal ikke modsætte mig denne Redtættelse af Gebyret, navnlig fordi jeg erkjender, at den Grændse, der er opstillet i den første Afdeling, nemlig „20 Hestes Kraft (effektivt)", i det Hele taget maa siges at være sat temmelig moderat. — Hvad derimod Forslaget til § 26 angaar, maa jeg tilfæaa, at jeg vilde ønske, at det ærede Thing ikke vil vedtage denne Ændring. Selvfølgelig lægger jeg ikke sædeles stor Vægt paa, om man opstiller $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ Mil som Grændse for, naar den paagjældende Synsmand skal have fri Befordring; men det forekommer mig dog, som jeg har tilladt mig at anføre ved Sagens anden Behandling, at det vil være hensigtsmæssigt at ordne Forholdet saaledes, at man i det enkelte Tilfælde kan være sikker paa at finde den fornødne Bistand af de bedste Kræfter, hvilken jeg tror, at man i Længden er udsat for ikke at faae, naar ikke de paagjældende Personer blive vederlagte og i det Hele taget behandlede paa en saadan Maade, som maa anses for nogenlunde passende. Nu er det vel sandt, at Afstandene i Kjøbenhavn ere saa store, at det let kan tænkes, at der bliver Spørgsmaal om en længere Afstand end $\frac{1}{4}$ Mil; men paa den anden Side vil man vistnok indrømme mig, at det kan blive besværligt nok for de paagjældende Personer tilfods at tilbagelægge den Beilængde, der vil være Spørgsmaal om, og som, hvis Forslaget vedtages, vil kunne naae op til en halv Mil, uden at faae nogen Befordringsgodtgørelse, og at de selv paa egen Beføstning skulde